

paa, at de ærede Forslagstillere jo ikke have taget de nuværende Toldindtægter til Udgangspunkt, men derimod et Gjennemsnit af 5 Aars Indtægter for en Periode, der nu ligger noget tilbage. Vil man bestemme den finansielle Virkning af de ærede Medlemmers Forslag, saa tror jeg, at man nødvendigvis maa opgøre Regneskyftet paa en noget anden Maade, end de ærede Forslagstillere have gjort. Naar jeg benytter de ærede Forslagstilleres egne Tal, saa vil det let ses, at den Afgang i Toldindtægterne, som de ærede Forslagstillere have paaregnet, staar i et saadant Forhold til den samlede Toldindtægt, at Medtættelsen udgjør noget over 30 pCt., men anbringes disse 30 pCt. paa vore nuværende Toldindtægter, saa formener jeg, at Reggangen ikke vil være disse 4,700,000 Kr., som de ærede Forslagstillere have udregnet, men vil være meget nærmere ved fulde 6 Millioner, om ikke derover. Dette med Hensyn til Lovforslagets finansielle Betydning. Det er vel saa, som af den ærede Ordfører for Forslagstillerne bemærket, at vor finansielle Tilstand i de senere Aar har forbedret sig betydeligt, saaledes at vi i det Regnskabsaar, for hvilket Regnskabet senest er opgjort, have en meget betydelig Formuefremgang, og at en lignende Fremgang med Sandsynlighed kan paaregnes ogsaa for indeværende Finantsaar; men det forekommer mig at være en noget usikker Slutning, at man, fordi man har et Overskud, da nødvendigt skal bruge dette til at nedsette Skatterne. I ethvert Tilfælde fortjener det efter min Mening en nøie Overveielse, om et saadant Overskud ikke finder en nyttigere Anvendelse paa anden Maade, ikke at tale om, naar man staar ligeoverfor, hvad jeg i det Mindste anser for en Nødvendighed, nemlig at gjøre meget betydelige ekstraordinære Udgifter. Det er let nok at kaste Skatteindtægter bort, men jeg tror, at det til alle Tider har viist sig ulige vanskeligt for Finansministeren og ogsaa for de bevilgende Myndigheder at tilveiebringe nye Skatter, naar Nødvendigheden dertil har været tilstede. Jeg finder det altsaa rigtigt ogsaa paa dette Leveaar at være noget konservativ, og ikke strag, fordi nogle Aar have viist en gunstig Finantsbalance, at stynde sig med at faae kastet disse Overskud, — jeg vil ikke sige ud af Binduet, men i alt Fald ud af Finantskoveklaffen. Naar den ærede Ordfører for Forslagstillerne gjorde mig opmærksom paa, at det vistnok vilde vise sig meget vanskeligt for mig at gennemføre en delvis, en stykkevis Revision af Toldbloven, saa tror jeg at være fuldt berettiget til at minde den ærede Ordfører om, at det allerede har viist sig gennem den Række af Aar, som den ærede Ordfører for Forslagstillerne gjorde Rede for, hvor vanskeligt det er at gennemføre den total. Den ærede Ordfører gennemgik jo denne Sags Historie temmelig fuldstændig, og de, der skulde ønske yderligere Oplysning om Sagens Historie, ville jo kunne finde den i det ikke ganske

lille Bibliothek, som denne Sags Behandlinger gennem Thingene allerede nu danne. Jeg vilde meget beklage, om Thinget ikke vilde følge mig i Forsøget paa at løse den mindre Opgave, blot fordi man nu engang ikke vil fravige den Vej, man tidligere har fulgt, ved at forsøge paa at magte den store Opgave, som det imidlertid forekommer mig, at de tidligere Erfaringer egentlig ikke tyde paa, at det vil blive let at føre igjennem. Den ærede Ordfører for Forslagstillerne bemærkede ganske vist, at efter hans Mening var man i forrige Samling noget nærmere ved Maalet; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at i forrige Samling var Sagen ikke udenfor dette Thing. Det er muligt, at der — derom vil jeg ikke strides med det ærede Medlem — i forrige Samling var meget gode Udgifter til at faae Enighed mellem dette Thing og den daværende Regjering, men den ærede Ordfører for Forslagstillerne maa jo dog erindre, at der foruden dette Thing, som er det samme, nu er en anden Regjering, og at foruden dette Thing og Regjeringsret er der et andet Thing, som ogsaa har sin Mening om Sagen. Det er ulige lettere for Forslagstillerne overfor Thinget at gjøre Rede for deres Betragtning af de forskjellige, ja, jeg vil sige den Mangfoldighed af Forslag, som der foreligger i dette Lovforslag, end det er for mig, og det af den simple Grund, at det kun er paa enkelte Punkter, at det foreliggende Forslag afviger fra det, der tidligere har foreligget her, hvorimod de enkelte Forslag jo hver især for mig er nye, saaledes at der jo, naar jeg skulde gjøre fuldstændig Rede for mit Standpunkt lige overfor Forslaget i dets Helhed, vilde udfordres et større Kvantum af Tid og Daalmodighed fra Thingets Side, end jeg paa nogen Maade tør lægge Beslag paa; men efter mine Udtalelser om mit almindelige Standpunkt overfor Lovforslaget tør jeg maaffe ogsaa betragte dette som mindre nødvendigt. Der er hyppig blevet mindet om, at Lovforslaget, saaledes som det forelaa ifjor, og jeg kan altsaa ogsaa sige: i det Væsentlige, som det foreligger i Aar, var om ikke helt, saa dog tilbørlig accepteret af Regjeringen. Jeg veed ikke, om man, naar man har mindet derom, har ment, at der deri skulde ligge en særlig Forpligtelse for mig til at indtage et lignende Standpunkt, eller om det skulde være en særlig Anbefaling lige overfor mig, at en tidligere Regjering havde stillet sig paa denne Maade lige overfor Forslaget. Jeg veed det ikke, men for den Mulighed, at dette skulde være Meningen dermed, vil jeg dog sige, at jeg ganske vist her staar paa den samme Plads som den Regjering, den ærede Ordfører nævnte, men at jeg paa ingen Maade maa betragtes som denne Regjerings Arvetager. Skulde dette være Tilfældet, vilde jeg dog i ethvert Fald lige overfor visse Sager maatte forbeholde mig en Arvings almindelige Ret til ogsaa at gaa fra Arv og Gjæld.